En la mort del poeta Carlos Bousono
- Mediterráneo - 22/11/2015

GUARDONAT. Bousoño va guanyar el Premi Nacional de les Lletres i també el Premi Príncep d'Astúries.

En la mort del poeta Carlos Bousono

L'asturià, difunt el passat 24 d'octubre, va ser un dels grans estudiosos de la literatura

El passat dissabte 24 d'octubre, moria, ja nonagenari, Carlos Bousoño. L'endemà, els periòdics nacionals i els canals de televisió van transmetre la notícia de la defunció del poeta i crític literari del que van destacar les seues qualitats de savi, humil, cordial, bon comunicador i excel·lent professor d'universitat.

Per a l'estudiós de la literatura resulta imprescindible la seua extensa obra de teoria literària. A

> En l'any 1998 va oferir una conferència a l'Ateneu de Castelló

Espanya ha sigut valorat com el millor teòric, en el segle XX, de l'expressió poètica. Interpretar el text poètic des dels seus pressupostos doctrinals i analitzar-ho valent-se dels recursos formals, principalment preconscients, per ell exposats des de 'Teoria de la expresión poética' (1952) fins a 'Épocas literarias y evolución' (1980), va obrir noves vies d'accés en els estudis poètics no sols en la universitat espanyola sinó també en l'estrangera on va aconseguir la seua influència.

Una altra de les facetes destacades en la seua personalitat va ser la de poeta de la generació immediata posterior a la guerra civil espanyola, que comprén des de Pujada a l'amor, 1945, fins a 1998 amb El martell en l'enclusa: una poesia molt variada en el formal però amb una idea recurrent: la vida, inclús precària i necessitada, ha de ser, i a pesar d'això, celebrada. Les diverses generacions de la postguerra i actual –així ell mateix ho afirmava– deuen molt a la poesia de l'asturià Bousoño. Per infaust atzar, la defunció de Carlos Bousoño coincidirà amb la presentació, el dia 3 de desembre a Oviedo, del nostre estudi i antologia de tota la seua obra poètica, que el Real Instituto de Estudios Asturianos d'Oviedo ha patrocinat amb el pròleg de la seua dona, advocada i filòloga.

EN CASTELLÓ

Al gener de l'any 1998, en el cicle de conferències que l'Ateneu de Castelló va preparar amb motiu del centenari de la generació epònima, Carlos Bousoño va accedir a impartir una conferència, suggeridora, brillant –paradoxalment a l'apagada de llum que vam patir– i seguida per un nombrós públic.

La conversació amb Carlos se centrava fonamentalment a parlar de poesia. Recorde, en el viatge de tornada a l'aeroport, les seues opinions sobre el millor poemari espanyol, segons ell, del segle XX, 'El mal poema' de Manuel Machado, de la jove poesia més destacada i, sobretot, de la preocupació que va acompanyar tota la seua vida: "El que més m'ha apressat en tota la meua vida és aconseguir escriure un gran poema". Ni més ni menys.

Servisquen, doncs, estes lletres com a homenatge a un mestre savi i bo.

Santiago Fortuno
** Catedràtic de la UJI*